

ПРЕС КЛИПИНГ

24.децембар 2012.

НАСЛОВИ

Прва правоснажна пресуда за мобинг у Србији: Професор етике крив за злостављање асистента;(стр.4)

Срби надниче и у шездесетој;(стр.5)

Други круг приватизације државних предузећа;(стр.6)

Учинак радника већи од плате;(стр.7)

Угрожен извоз Застава Оружја;(стр.8)

Промена услова за одлазак у пензију од 1. јануара;(стр.9)

Прва правоснажна пресуда за мобинг у Србији: Професор етике крив за злостављање асистента

Радио 021

Професор Филозофског факултета у Новом Саду Миленко Перовић правоснажно је осуђен за злостављање на послу свог асистента Слободана Саџакова, и дужан је да му исплати одштету од 518.000 динара, преноси радио "021".

Миленко Перовић: Крив за мобинг

То је прва правоснажна пресуда за злостављање на раду на универзитетима у Србији и друга правоснажна пресуда за злостављање на раду у нашој земљи уопште, преноси радио "021".

У пресуди се наводи да је Перовић, иначе професор етике и председник комисије за стандардизацију црногорског језика, спречавао Саџакова да обавља своје радне дужности, да му је слао претеће и увредљиве смс поруке као и на друге начине вређао његову част и углед, те да га је уцењивао да гласа за избацивање других колега са Факултета.

Професор етике је осуђен и због онемогућавања асистента да се усавршава и напредује на послу, због чега је Саџаков остао без уговора о раду. Перовић је, такође, спречио свог тадашњег асистента да брани докторску дисертацију, због чега је Саџаков морао да пријави докторат у Београду.

Подсећамо да је првостепена пресуда донета на пролеће прошле године, да би одлуком Апелационог суда пре годину дана била укинута и враћена Основном суду у Новом Саду, који је поновио првобитну одлуку, а њу је касније потврдио и Апелациони суд у Новом Саду, чиме је она учињена правоснажном.

Срби наднице и у шездесетој

М. Л. Ј.

Криза тера грађане и у поодмаклим годинама да траже хонорарне послове. Чувају љубимце, раде као дадиље и неговатељице... за мале паре

ДОК стоје у реду на бироу рада и чекају на радну књижицу у струци, чак и грађани у поодмаклим годинама приморани су да - раде на сат. Како би скрпили крај са крајем, они који су изгубили радно место, и поред искуства и дипломе факултета, морају да раде хонорарне послове. Тако се већина окреће чувању деце и старих, бризи о туђим кућним љубимцима, али и чишћењу станова и пословних простора.

Када се њихова просечна сатница од 200 динара на сат упореди са понудом послова у омладинским задругама, показује се да студенти боље зарађују.

Са повећањем броја старачких домова у земљи, једно од ретких занимања која се још траже јесу неговатељице. Ипак, и за овај посао је потребно одређено школовање и искуство, па приучене грађанке које су остале без месечне плате, прибегавају приватним агенцијама. Нико их не запошљава за стално, већ их плаћају на сат и по обављеном послу.

- Геронтодомаћице плаћамо око 200 динара по сату, у зависности од тога шта раде, да ли и кувају и колико времена проводе са људима - кажу из Агенције "Легал инвест".

ЧИСТЕ ПО КУЋАМАМНОГИ докторанти и магистри били су приморани да засуку рукаве и, у недостатку другог посла, радно место потраже - међу средствима за чишћење.

- Мада је ово физички посао, највише се јављају старије жене - каже Александра Дијамантовић из Агенције за чишћење станова и пословних простора.

- Не ангажујемо никога на месечну плату, већ плаћамо када има посла. Зарада је различита. Некада дневно зараде 2.000, а некада 400 динара.

- Ако добију сталног клијента, могу да зараде и до 30.000 динара месечно. Последњих година јављају нам се и младе жене које су остале без посла усред радног века и не могу ништа друго да нађу.

Слично зарађују и дадиље, мада су, кажу из агенција, клијенти у одабиру много захтевнији. Траже диплому, па и факултета, или дугогодишњи рад са малишанима. Тако, они којима хитно треба посао, а нису то раније радиле, на ово тржиште најчешће не могу да се пробију.

За грађане који нису квалификовани да чувају децу, нуди се опција бриге о кућним љубимцима. Сатница је мања, али је једино искуство које је потребно - да су имали, или још гаје, животиње.

- Јављају нам се најчешће људи који су очајни и случајно су видели оглас - каже Иван Јанковић, директор "Мона пет кера", агенције за чување кућних љубимаца. - Плаћамо их од 180 до 250 динара на сат, а посао се најчешће састоји од бриге о животињама у стану њиховог власника, док је он на послу. Понекад клијенти траже и чување 24 сата. Оно се плаћа од 800 до 1.000 динара.

Када се упореде дневнице, на сат боље зарађују незапослени млади, или студенти. Понуда хонорарних послова у омладинским задругама плаћа се и до 350 динара за 60 минута. Радно место се стално мења, у зависности од понуде.

Тако су слагање робе по рафовима, лепљење декларација, украшавање простора за славље најчешћи послови које млади незапослени, или студенти, могу да нађу крајем године.

- Око празника сви деле пропагандни материјал и поклоне па се најбоље плаћа рад у штампарији, где је дневница и до 2.300 динара - каже Бреда Милић из омладинске задруге "Булевар". - Млади најчешће бирају промоције, јер од њих просечно боље зарађују, од 1.200 до 2.000 динара дневно.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:411845-Drugi-krug-privatizacije-drzavnih-preduzeca>

Други круг приватизације државних предузећа

С. БУЛАТОВИЋ

Државе западног Балкана улазе у други талас приватизације. На продају су државна предузећа која до газда нису дошла у првом кругу

ДРЖАВЕ западног Балкана улазе у други талас приватизације. Притиснуте мањим приливима страних директних инвестиција, све скупљим и тежим задуживањем, „минусе“ у државним касама покушаће да покрију распродајом „породичне сребрнине“. На продају су државна предузећа која до газда нису дошла у првом кругу.

Србија за други круг кандидује „Телеком Србије“, „Јат ервејз“, „Галенику“, „Железару Смедерево“ и делимично РТБ „Бор“, како показује анализа Светске банке. Приватним инвеститорима током наредне године могла би да буде понуђена и „Пошта и Телеком Косова“. У Црној Гори на тендеру, аукцији или кроз стратешко партнерство приватници би могли да преузму чак девет предузећа - ту су „Монтенегро, транспорт и логистика“, „Монтенегро ерлајнс“, „Контејнерски терминал и генерални терети Бар“, „Зора“, „Јадранско бродоградилште“, „Будванска ривијера“, „Улцињска ривијера“, „Институт црне металургије“ и „Фабрика електрода“.

МИЛИЈАРДАТОКОМ 2010. и 2011. године приходи од приватизације у земљама југоисточне Европе су премашили милијарду долара. То је око 0,6 одсто бруто домаћег производа читавог региона. Продавале су туристичка и саобраћајна предузећа и цементаре. Већина инвеститора је била из Турске, али и из Швајцарске, Катара, Грчке и Француске.

Македонија размишља о приватизацији четири предузећа - „ОХИС“, „ЕМО Охрид“, „Тутунски комбинат“ и једног погона војне индустрије „11. октомбри еурокомполит“. Стручњаци Светске

банке, међутим, упозоравају владе држава западног Балкана да у другом таласу на понављају пређашње грешке.

- Због малог прилива страних директних инвестиција, државе планирају нови талас приватизације - каже Жељко Богетић, водећи економиста Светске банке. - Уколико се предузећа приватизују на прави начин, приватизације могу да донесу инвестиције и нове технологије. Важно је да се овог пута то учини, имајући у виду искуство из претходног таласа приватизације.

Два су главна наука за земље западног Балкана којих би ваљало да се држе у потрази за купцима преосталих државних предузећа. Један се односи на транспарентност процедура продаје, јер је то једини начин да се пронађе што бољи купац.

- Други наука је начин коришћења прихода - додаје Богетић.

- У прошлом таласу земље су тај новац махом искористиле за покривање текућих расхода, а то никако није добра пракса. Ти приходи би требало да се искористе за смањивање јавног дуга, који је скуп, или елиминисање кашњења државе у плаћањима. Решење је и у улагању у инфраструктуру.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:411844-Ucinak-radnika-veci-od-plate>

Учинак радника већи од плате

С. БУЛАТОВИЋ

Анализе просечних зарада на глобалном нивоу говоре да ће наредне године доћи до напретка. Путем реформи, примања би требало да прате раст продуктивности, што сада није случај

ЗАРАДЕ запослених широм света расле су и током претходних неколико година, али ни близу темпу уочи велике кризе. Радници се, нажалост, не могу надати значајном бољитку ни наредне године - показује истраживање Међународне организације рада. Уколико надлежни нешто не промене по том питању, ова институција препоручује реформе и на националном и на глобалном плану. И то тако да зараде иду у корак са растом продуктивности запослених, што до сада није био случај.

Чињеница да многе земље „пишу“ суфицит текућег рачуна, значи да има простора за раст зарада, што би повећало и домаћу тражњу. Владе би морале да буду врло опрезне, упозорава МОР, у промовисању политика које би да трошкове рада терају до - „дна“. А мисле, пре свега, на државе које се муче са дефицитом у еврозони, и прихватају мере које подразумевају одрицања.

РАЗЛИКЕ ПРИМАЊА запослених у такозваним растућим економијама су значајно расла, али су разлике и даље драстичне. Радник у производњи на Филипинима за сат рада заради у просеку 1,4 долара. Његов колега у Бразилу за исто време заради 5,4 долара. У Грчкој овај напор вреди 13 долара, а у Сједињеним Америчким Државама - 23,3 долара.

- Месечне зараде су током 2011. године у просеку реално порасле, када се у обзир узме инфлација, за 1,2 одсто - наводи се у истраживању Међународне организације рада. - То је знатно мање него ранијих година. Током 2007. године плате су имале реалан раст од три одсто,

а у 2010. су порасле за 2,1 одсто. Ова рачуница изгледа другачије, када се изузме кинеска економија. Тамо су током 2011. године плате ојачале за свега 0,2 одсто.

Примећује се регионално варирање примања. Осцилације су биле највеће у Источној Европи и централној Азији. Пошто су земље тих региона махом излазиле из транзиције, уочи глобалне кризе радници су у „ковертама“ бројали значајна повећања. Током 2007. године скок је износио чак 14,4 одсто, а 2008. - 8,3 одсто. Зато је и пад у кризној 2009. години био већи него у другим регионима - 3,5 одсто. Током ове и претходне године, статистика каже да су зараде у Источној Европи и централној Азији расле по 5,5 и 5,2 одсто.

РАДНИЦИМА ПАРЧЕНЦЕ

МЕЂУНАРОДНА организација рада упозорава и да је од 1999. до 2011. године просечна продуктивност радника у просеку порасла два пута више него што је расла просечна плата. У Америци је тако учинак радника у овом периоду већи за 85 одсто, а надокнада за тај труд - око 35 одсто. У Немачкој је продуктивност порасла за око 25 одсто, а зараде су стагнирале.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ugrozen_izvoz_zastava_oruzja.4.html?news_id=253288

Евентуална забрана дистрибуције полуаутоматских пушака у САД могла би да поремети пословање многим светским компанијама

Угрожен извоз Застава Оружја

АУТОР: ЗОРАН РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Недавна трагедија у америчком градићу Њутаун, након које су у тој држави кренула озбиљна преиспитивање закона који регулишу поседовање оружја, могла би најозбиљније да угрози пословне планове већине водећих светских произвођача. Међу њима је и крагујевачка Застава Оружје, која већ годинама уназад у Америку извози значајне количине ловачког, спортског и оружја за личну одбрану (пиштољи и револвери).

Поводом масакра у Конектикату, председник САД Барак Обама и званично је затражио од Конгреса да поново изгласа Закон о забрани увоза и дистрибуције полуаутоматских пушака, који је у САД, након трагедије сличној овој последњој у Њутауну, био на снази од 1994. до 2004. године, када га је укинула републиканска администрација Џорџа Буша. Одлучан став актуелне америчке администрације и већинско расположење тамошње јавности наговештава, сматрају бољи познаваоци ове проблематике, да ће Закон о забрани дистрибуције полуаутоматског оружја у САД, највероватније, бити реактивиран, те да би овога пута могао да има трајни карактер, што би дугорочно погодило многе светске компаније. Када је о Застава Оружју реч, она годинама у Америци продаје ловачке карабине, малокалибарске пушке и пиштоље а посредством америчке компаније Центуру армс, у следећој години уговорила је извоз 100.000 полуаутоматских ловачких карабина, у вредности од око 30 милиона долара.

У Застава Оружју још увек не желе да коментаришу најаву забране дистрибуције полуаутоматских пушака у Америци. Незванично се, међутим, сазнаје да страхују од такве могућности, која би им поново, можда и заувек, затворила највеће светско оружарско тржиште, на којем се, према официјелним подацима, прода чак 75 одсто светске годишње производње ловачког, спортског и оружја за личну одбрану.

Крагујевачки оружари ће чак и уколико се најављени закон усвоји, успети да пласирају одређени контингент у Америку, јер ће на томе инсистирати и увозник, компанија Центуру армс, пошто закон, судећи према ранијим искуствима, неће важити ретроактивно нити се примењивати на већ склопљене уговоре. Невоља је што би то можда биле и последње количине Заставиних ловачких карабина, које би, у догледно време, а можда и заувек отишло на америчко тржиште.

Према најавама из САД, у Америци ће, уколико Конгрес усвоји иницијативу председника Обаме, о рестриктивној забрани дистрибуције оружја, поред полуаутоматских пушака, бити забрањена и продаја свих осталих оружја чији је капацитет већи од десет метака. Таква забрана већ постоји у Аустралији, Аустрији и другим земљама, док је у Великој Британији забрањено поседовање било каквог оружја.

Заставини карабини по систему „калашњиков“

Застава је за наредну годину са америчким партнером уговорила извоз 100.000 полуаутоматских ловачких карабина, произведених на бази војних полуаутоматских пушака М70 и М70. Оба Заставина полуаутоматска карабина направљена по систему „калашњиков“, који је, због поузданости, врло цењен посебно у Америци, где се користе како за лов, тако и за такмичења у гађању. „Заставини“ полуаутоматски карабини цењени су јер искусни стрелци са њима могу да остваре рафалну паљбу, односно да испале чак 200 метака у минути.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/promena_uslova_za_odlazak_u_penziju_od_1_januara_4.html?news_id=253286

Промена услова за одлазак у пензију од 1. јануара

АУТОР: БЕТА

Београд - Старосна граница за одлазак у пензију од првог јануара наредне године биће померена за четири месеца, а према још важећим правилима, сви који испуњавају услове могу да поднесу захтев за пензионисање до 30. децембра 2012.

„Ово поопштрење услова се односи само на стицање права, а не и на обрачун пензија. Обрачун се не мења, па ће онај ко оде у пензију 2013. имати иста права и висину пензије, као и онај ко је захтев поднео до краја ове године“, рекао је помоћник директора Сектора за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања Бранислав Рашић.

До краја 2012. мушкарци са 40 година стажа могли су да се пензионишу најраније са 53 године и осам месеци живота, а у 2013. старосна граница биће подигнута за четири месеца, што значи да ће мушкарци наредне године у пензију моћи да оду не пре навршене 54 године живота. Од

наредне године жене ће у пензију моћи најраније са 53 године и четири месеца живота и са 34 године и четири месеца стажа.

Рашић је напоменуо да ће бити промењени и услови за породичну пензију тако што се старосна граница увећава за шест месеци - удовица ће морати да има најмање 51, а удовац 56 година. Прописи се мењају и за радника са бенефицираним радним стажом, тако да ће осигураници којима се стаж рачуна са увећаним трајањем, моћи да поднесу захтев са навршене 54 године.

Полицијски службеници који раде на сложеним оперативним пословима, запослени у БИА, ВОА, ВБА и Управи за извршење кривичних санкција у 2013. моћи ће да се пензионишу са 53,6 година живота и 21 годином стажа, уз услов да су на радним местима са бенефицираним радним стажом провели 11 година. Остали полицијски службеници, који имају бенефициран радни стаж, у наредној години моћи ће да се пензионишу са 56 година док по садашњим прописима то могу да учине са 55,8 година. Основни услов за одлазак у старосну пензију се, према његовим речима, неће мењати, за мушкарца ће то бити 65 година живота и 15 година стажа, а за жену 60 година живота и 15 година стажа. Законом је предвиђено да се услови за одлазак у пензију постепено поопштравају до 2023, како у погледу година живота, тако и у погледу година стажа. „Тада ће бити потребно да мушкарац има 40 година стажа и најмање 58 година живота, а жена 38 година стажа и 58 година живота“, истакао је Рашић. У Србији има 1.69 милиона пензионера, а просечна пензија износи 22.917 динара.